

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Dies Tertius. De Minoribus Ordinibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

DIES TERTIUS.

De minoribus Ordinibus.

Sacramentum Ordinis septem distinctos Ordines in se continet, quorum quatuor minores, tres majores nuncupantur. Minores sunt: Ostiariatus, Lectoratus, Exorcistatus, & Acolythatus. Majores: Subdiaconatus, Diaconatus & Præsbyteratus. Qui Ordines, tametsi omnes sint res factæ, nihilominus solum tres majores dicuntur sacri, utpotè qui immediatius ad sacrificium accedunt, speciatim Sacerdotium, *cum sacerdos conficiat hoc Sacramentum.* Nolim tamen, mi Ecclesiastice, ut minores Ordines circò parvi æstimes, quod minores vocentur, cum & ipsi (absolutè loquendo) in se ipsi sint maximi, omnesque honores & dignitates terrenas longè antecellant, ex eodem modo puncto, quod sint gradus Ecclesiasticæ Hierarchiæ; non igitur vocantur minores ut in seipsis tales, sed in comparatione ad majores, qui (ut dictum est) nomen hoc majores sortiuntur ex immediatiori accessu ad S.S. Sacramentum. Unde Tridentinum æque requirit legitimam dispositionem ad hos, quàm ad illos: *Ad minores Ordines (verba Tridentini habes) promovendi.*

D d bonoms

bonum à Paracho vel Magistro Scholæ testimo-
nium habeant. Ex quibus patet, indignum
esse, qui ad hos Ordines promoveatur, nisi
fuerit probatæ vitæ, ne contaminetur Mini-
sterium illud, ipsis etiam Angelicis spiritibus
tremendum.

Notabis porrò, omne Sacramentum con-
stare materiâ & formâ. Sic materia Ostia-
riatus est clavis & campana; Lectoratus li-
ber lectionum & Prophetiarum; Exorcista-
tus liber exorcismorum; Acolythatus can-
delabrum cum candelâ extinctâ, & ampulla
vacuâ, quæ tanquam duæ partiales unam to-
talem constituunt; forma verò sunt verba,
quæ Episcopus in tradendo profert, & hæc
materiæ dum traduntur, vocantur materiæ
proximæ, ante traditionem remotæ.

PUNCTUM PRIMUM.

Considera, officium Ostiariatus esse I.
conservare claves Ecclesiæ, II. aper-
rire & claudere portas. III. Expel-
lere ab Ecclesiâ illos, qui non possunt assiste-
re sacris officijs, IV. Pulsare. V. Prædica-
tori verbi Dei aperire librum. VI. Conser-
vare omnia illa, quæ pertinent ad Ecclesiâ.
Parare altaria, habere curam paramento-
rum, & aliorum mobilium Sacristiæ, quæ
cro altari deserviunt; quæ omnia, tamē
abscissa

obiecta & vilia videantur, sunt tamen in se
 alidè nobilia, ut adeò, officij hujus excellen-
 tiam demonstraturus, ipsemet Dei filius in
 propria personâ exercere voluerit, quatenus
 consuetum suum morem observaret, quo or-
 dinariè opere ipso prius exequabatur, quod
 docebat: *Cœpit facere & docere.* Cujus lu-
 culentum testimonium perhibet S. Joannes
 2. quo refert, Salvatorem fecisse flagel-
 lum de funiculis, & eiecisse de templo o-
 mnes vendentes & ementes, addito gravi
 mandato, ut quantocius omnia auferrent:
Auferte ista hinc, & nolite facere domum Pa-
tris mei domum negotiationis. Ut autem Or-
 dinis hujus præstantiam penitus agnoscas,
 considera, quod esse custodem Ecclesiæ
 sit ac esse custodem Paradisi in terrâ,
 sit custos corporis & sanguinis Christi,
 sit continetur in sacrâ Eucharistiâ, item di-
 gitur Scripturæ, sacrorum vasorum, utputa
 calicem, corporalium &c. nec non reliquia-
 rum Sanctorum, & uno verbo omnium eo-
 rum, quæ sunt sacra; quæ omnia quantam
 reverentiam & diligentiam requi-
 runt, docebunt sæculares thesaurarij, qui
 nobiliores se reputant, tantoque dili-
 gentiores sunt, quantò pretiosiora eis custo-
 denda commissa fuerint, felicissimos se re-
 putantes, quod affectu tam speciali à suis Re-
 gibus & Principibus constringantur.

Act. 1.

Joan. 2.
v. 17.

Dd 2 AFFE-

la testimo-
 indignum
 atur, nisi
 etur Mini-
 spiritibus
 ntum con-
 eria Offi-
 oratus li-
 Exorcista
 atus can-
 & ampulla
 unam to-
 int verba,
 rt, & ha-
 r materia
 ta.
 M.
 tus esse
 II. ape-
 I. Expe-
 unt afflic-
 Prædica-
 Confer-
 Ecclesiam
 aramento-
 e, quæ
 ia, tam
 abjecta

AFFECTUS.

O Mi Deus! Quàm parùm æstimavi hoc officium & honorem, dum non solum non impedivi irreverentias in templo commissas, sed ipsemet tot commisi. O quàm patiens es, mi JESU, & misericors, vere misericordia tua super omnia opera tua. Ubi, O amantissime Redemptor mi, ubi erat furor tuus, ubi flagella, imò ubi gladius eruginatus severissimæ tuæ justitiæ, dum vidisti me, (Ah! pudet dicere) tam detestandum negotiatorem? cur non ejecisti me, & posuisti partem meam cum hypocritis, qui aliud verbo, aliud facto probaveram? Pulsare debebam, & præclaro virtutum sono ubique reboare, atque hoc meo pulsu alios omnes ad tuum honorem convocare, & ego (O exercendam me & degenerem Patriam tam Sancti sobolem!) sectabar perverios Heli filios Ophni & Phineas, retrahens Christicolas tuos, eis que in petram scandalii expositus impediēbam magis quàm excitābam, dignus propterea in quem effundatur ira tua.

Et ecce! O visionem terribilem! video nimium quantum promeritas, & jam iam iminentes negligentia meæ poenas. Feras occidar, peribo aeternum, nisi minaces hostis effugero. O mi JESU, O Judex, O Vindex

lex severissime, quò fugiam? Accedam ad portam misericordiæ tuæ? Ah! hanc ipsam mihi metipsum obseravi. Perij ergò, & cum cæcis Virginibus relictus sum præda inimicis meis, æternum, ah! æternum cruciandus.

Perij? Quis autem me prohibebit, quicum S. Jobo cordatè exclamem: *Etiamsi occiderit me, in ipso sperabo. Veruntamen vias meas in conspectu ejus arguam, & ipse erit Saluator meus, non enim veniet in conspectu ejus meus hypocrita.* Doleo igitur, O mi JESU! ex toto corde, & fateor delicta mea, humilissimè veniam implorans.

Benè est, O Anima mea! dole, & medullitè detestare delicta tua, emenda te, & dum spiras spera, tamdiu enim patent fores Ecclesiæ nostræ, quamdiu halitus in nobis fuerit. Ad hanc confuge, & cum sis thesauraria, ingredere Sanctum Sanctorum, arripe pretiosissimam Redemptoris tui carnem & sanguinem, & tanquam scutum firmissimum obijce rutilanti ferro. Invoca & in opem tuam convoca, quotquot Sanctorum reliquæ in Ecclesiâ fuerint; induere sacris vestibus, & clama fortiter ad Deum tuum, clama & dolens veniam exora, nec dubita, quin te promptissimè sit exauditurus.

Et sanè, *clamavi ad Dominum, & exaudivit me.* O invictam patientiam tuam, magne rerum arbiter! O misericordiam in-

finitam! qua misellulam me eruisti à mortis aternæ faucibus, in quas ne deinceps incautam, obserabo eas firmiter, clavesque commissæ erunt mihi in signum, quo ad referendas Paradisi fores continuò exciter. Tu, tu, O mi JESU, qui totum me amplexus es in cruce, tu favore tuo me prosequere, tu laboranti assiste, tu anhelanti clemens aspira.

Fructus & proposita.

FRUCTUS erit profunda consideratio præsentis Ministerij. Novi ego gradum hunc pluribus abjectum, & suæ proficiæ difformem ac minùs congruum videri, dum credunt, neutiquam decere, ut campanas pulsent, fores aperiant, & altaria apparent. Qui omnes, quàm graviter decipiantur, colligant ex summâ reverentiâ & fervore, quo cœlestes genij in hoc officium feruntur. Sciant, munus hoc angelicum esse Angelorumque proprium, assistere divino servitio, ad quod cum & ipsi à Deo sint electi, ponderent statûs sui nobilitatem, & imposterum magis sapiant, suamque superbiam continuis gemitibus detestentur. Prò, quanto gaudio & alacritate, quanto fervore & reverentiâ assistunt millia millium Angelorum transubstantiato suo Regi in Sacro Sancto Eucharistiæ Sacramento, quemadmodum

modum piè observavit S. Chrysoſtomus, & in abjectiſſimus vermiculus & putridiſſima terræ gleba erubescas id facere? Memento, & seriò pondera, custodem te esse pretioſiſſimi corporis & sanguinis Christi, futuri Iudicii tui. Imaginare tibi, omnes Sanctos, quorum reliquiæ in Ecclesiâ asservantur, continuo instare & urgere, ne contaminari priaris particulas illas, quæ olim cum benedictâ animâ in cœlis glorificabunt Deum, & in articulo mortis tuæ tanquam murum firmissimum se opponent contra omnia inimicula. Pondera hæc, O anima mea, & altè cordi tuo imprime, ferventior & cautior erinde futura; & si innata tua superbia obgannire satagaret, Magni Constantini vivacissimum exemplar oppone.

Quid, obsecro, dicturi fuissent tales isti casutuli, in quibus non est intellectus, nec vel umbra veri spiritûs, quo nobilitatem divini Ministerij dignoscant, si vidissent potentissimum illum Mundi Monarcham summâ reverentiâ & alacritate duodecim terræ *cophi-* in humeros suos tollentem, & solùm ad Ecclesiæ fabricam apportantem? non prolegit suam nobilitatem, sed actu tam religioso tum primum (si non priùs) vendicâst sibi nomen *magni*. Erubescere igitur, mi Ecclesiastice, & confundere in tuâ superbiâ, plange culpas tuas, ne unquam posthac ad-

mitas, ut alij, multò minùs tu, de hoc ministerio abjectè sentiant aut loquantur, crede potiùs, & ut infallibile tene, nunquam actionem meliorem te facturum, quàm dum Ecclesiæ servitio te impenderis.

PUNCTUM SECUNDUM.

Anima in Ecclesiâ Christi divino servitio dicata semper in gradu & dignitate ascendit, magisque tremendo Sacrificio appropinquat, & quidem ab Ostiariatu ad Lectoratum contendit, cujus officium est, in Ecclesiâ legere lectiones Veteris & Novi Testamenti, erudire fideles in doctrinâ Christianâ, inservire Catechumenis, benedicere panem & novos fructus, legere vitas Sanctorum, & acta Martyrum, item literas circulares ab Ecclesiâ collectas, & transmissas, ex quibus nunc te invito, ut.

Consideres dignitatem, nobilitatem, conditionem & obligationem officij hujus, quantâ insuper diligentiam debeas legere divinam Scripturam, cum in Ordinatione omnibus præcipiatur, ut distinctè & aperte legant, quatenus ab omnibus intelligi possint: *Studete igitur verba Dei, videlicet lectiones sacras, distinctè & aperte ad intelligentiam & edificationem fidelium absque omni mendaciosa flattery proferre.* Quæ verba ad oculum cuius demon-

demonstrant, quanta sit dignitas & nobilitas hujus Ordinis, cum potestas concedatur Verba Dei populo proferendi, quod utique magni aestimandum erit, cum Mundus summe revereatur eos, quos Imperatorum Oratores nuncupamus.

Nec obligatio flocci pendenda, si enim hoc tuum munus exequi tenearis ad edificationem fidelium, & Episcopus insuper precipiat: Mementote vos in alto virtutum gradu debere conversari, quatenus cunctis, a quibus audimini & videmini, caelestis vite formulas praebeatis. Clare tibi patet, quantam morum compositione, quantoque studio huic tuae obligationi invigilare debeas, nec dubita, quin per hoc ipsum summopere in Dei cognitione sis progressurus; & si dicere ausim, credo ego, Christum Dominum specialiter lectores allocutum esse, dum accuratam Scripturae observantiam commendaverat: scrutamini Scripturas, quia illa testimonium perhibent de me, quibus verbis, ait S. Chrysostomus, ad Scripturam non simplicem, & nudam lectionem, sed ad investigationem perquam diligentem relegavit, non enim dixit: legite Scripturas, sed scrutamini, id est, diligenter quarite, quasi diceret: effodite latentes in ea de me rebusque divinis thesauros, sicut qui scrutantur venas auri & argenti, terram effodiunt, & aurum inveniunt.

Joan. 5.
v. 39.
apud
Cornel.
à Lapid.

Dd 5

Con-

Confidera opus tibi esse magno zelo, quo in proximi salutem inardescas, ut verba Dei profundè cordibus eorum imprimas, ad quod conducet, solerter memoriæ mandare, ut tum eò perfectiùs etiam alijs proponas, secùs enim inuncto muneri vix satisfiet, cum non sciat benè docere, qui nesciverit benè discere.

AFFECTUS.

Pf. 88.

O Domine, memorare, qua mea substantia, nunquid enim vanè constituisti me? Ah! ingredior interiora cordis mei, video vanè me constitutum, cum nihil in eo sit nisi *vanitas vanitatum & omnia vanitas*. Sed, O quàm directè repugno intentioni tuæ? sublimasti me ad tantum honorem, & posuisti in manibus meis testamentum tuum, ut erudinem populum tuum, & ego ausu diabolico cœpi nauseare, tanquam super cibo levissimo, magis inclinatus in Auctores prophanos, qui absque eo, ut ostenderent viam perfectionis, duxerunt me in præcipitium æternæ damnationis, Dæmonum nunc ludibrium & Dei mei abominabile monstrum. O tempus, tempus! O thesaurus inæstimabilis, & prò dolor irreparabilis! O horæ! O momenta! quæ in vanitatibus meis consumpsi. Quis det ut revertamini, & servia-

de servatis mihi in tempus opportunum, quo recorder Domini mei, & mandata ejus requiram? Actum est, O Anima mea, frustra revocas, quod desidiosissimè elabi permiseras, nec suppetit medium aliud, quàm ut pietatem Dei humillimè obtesteris, & fias simplex, quatenùs malè consumpta ignoscat, & vanitatem tuam in veram substantiam convertat. Ne igitur, O Deus benignissimè, memineris iniquitatum antiquarum, citò anticipent me misericordia tua, quia pauper factus sum nimis, pauper verà tui cognitione, pauper officio de ditiè persoluto, pauper meritis & virtutibus, pauper nimis, ah! nimis. Ditescam tamen, avertam posthac oculos meos, ne videant, ne legant vanitatem, sed in tuâ viâ, in sacris tuis literis, in monumentis Sanctorum Patrum vivificabo substantiam meam in vanitatibus tabescentem, & propè consumptam.

Fructus & proposita.

Quotiescunque prophanus aliquis & noxius liber te ad legendum invitaverit, te ipsum, mi Ecclesiastice, mox alloquere: *Intelligis quæ legis?* ac si diceret, vidēsne, in quam sinistram viam te ducat hæc vanitas, & quam aberres à tuâ vocatione? Mundo mortuus es, ergò & vanitatibus ejus morere,

morere, solique Deo inhare; de Deo loqui, de Deo cogitare, illicitum tuum & voluptas esto, quod fiet, si libenter & sapè de Deo legeris. Ne intermittas occasionem erudien- dirudes & indoctos, prælegendo eis aut inculcando, quæ sunt Dei, & quæ ad viam bonam eos deducant. Nec idcirco à sacrâ lectione excusatum te credas, quod hic & nunc nullam habeas occasionem eâ utendi, tamen si enim nunc non habeas, noveris tamen officium tuum esse, ut, quandoque, & quomodocunque se aliqua occasio præbuerit, id præstare possis; unde etiam ad continuum exercitium, quo distinctius & melius id præstes, te obligatum scias. Ut taceam, id ipsum pro te solo summè necessarium esse. Emenda igitur in melius, & sacram lectionem nunquam dimitte, sed ita totum te ei applica, quemadmodum faceres, si coram aliquo Magnate legere deberes, ubi certè prius studiosè singula prælegeres, ne fortè errares. Idem & in spiritualibus præsta, & nunquam indispositus accede, prælege solerter omnia, & ita disce, ut cordatè coram Rege Regum audeas apparere, qui semper tecum loquitur, quotiescunque in sacro Codice legis. Nullus igitur abeat dies, quo non certam horam eligas, qua te ad hoc officium ritè obeiundum disponas.

Pax-

Pax-

PUNCTUM TERTIUM.

Tertius Ordo minor est Exorcistatus, quo ab Ecclesiâ elevaris, & potestatem accipis super dæmonia, dicente Episcopo: *Accipe, & commenda memoria, & habeto potestatem imponendi manus super energumenos, sive Baptizatos, sive Catechumenos.*

Quæ auctoritas & potestas tanta est, ut ejus intuitu totus infernus contremiscat, magisque formidet unicum Exorcistam, quàm millenas Mundi potentias.

Considera I. auctoritatem hanc esse nobilissimam, & quasi primarium Christi Domini finem, propter quem in hunc Mundum venerat, ut adeò credatur, adventum ejus eo potissimum respexisse, ut Exorcistas crearet, quemadmodum ipsemet testatur Joannis 3. *In hoc apparuit Filius Dei, ut dissolvat opera diaboli.*

Considera II. quàm mortificatè debeas vivere, cum mortificatio sit summè necessaria & valdè efficax ad expellendos dæmones, quod iterum Christus Dominus docuerat: *Hoc genus non eicitur, nisi in oratione & jejunio.*

Considera III. Peragendum hoc munus cum summâ humilitate, non enim expelletur superbus Sathanas à superbo Exorcistâ, quin potius irridebitur, unde Christus Dominus

Adi-

radicem superbiæ in suis discipulis advertens ex eo, quod intellexisset, dæmonia eis esse subjecta, mox graviter perstrinxit, casum Luciferi ob oculos ponendo: *Videbam Satana-*

Luc. 10. nam sicut fulgur de cælo cadentem. In hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subijciuntur. Unde nec ipse Salvator aliam viam elegit, quàm humilitatis, humilians se usque ad mortem, quo factum, ut omnem fastum Principis tenebrarum adeò depresso, tantamque victoriam ac honorem sibi pepererit, ut in no-

Philipp. mine Jesu omne genu flectatur, terrestrium & cælestium & infernorum. Cujus proinde vestigijs & nos firmiter insistere debemus.

Considera IV. Ex potestate hac nullam prorsus resultare causam superbiæ, si enim eam polleas, tua non est, sed Dei, qui eam tibi sine ullo tuo merito concessit, tibi que id solum reliquit, ut cum Sancto Paulo incessanter

2. Cor. 13. protesteris: non sumus sufficientes cogitare aliquid à nobis, quasi ex nobis.

AFFECTUS.

Pf. 118. Bonus es tu, O mi Deus, fecisti enim bonitatem cum servo tuo, tantumque me elevasti, ut tota infernalis cohors subit nutui & pedibus meis. Sed, O bonum mihi! quòd in tuâ bonitate doceas me justificationes tuas, jubeasque in nihilum meum ocu-

los reflectere. Verè O mi Jesu, ex me nihil
lum, nec possum quidpiam, nisi offendere
re; & utinam te nunquam offendistem! O
quàm longè aliâ viâ es usus ad debellandum
Luciferum, quàm ego ad resistendum pecca-
tis! vinxisti Luciferum suâ superbiâ adeò in-
flatum, ut nec tibi subesse voluerit, vinxisti
inquam, & solâ tuâ humilitate Creaturam
tam nobilem adeò humiliasti, ut etiam ho-
mini vilissimæ Creaturæ cogatur esse subje-
ctus. O damnata superbia! estne hæc mer-
ces tua, quam præstas sequentibus? Abi &
demergere in profundum abyssi, nullam am-
plius sedem in me fixura. Humilitatem
posthac amplectar, hac crescâ, & felix ibo
ad montem Dei, ut è sublimi divinæ assisten-
tiæ despiciam, & conculcem omnes inimicos
meos. Ah Domine mi! dona mihi hanc
virtutem, quam unice suspiro, & concede, ut
debilitatem meam plenissimè agnoscam, in-
gere cordi meo abjectam de meipso existi-
mationem, confirma me, ut omni concessâ
potestate non aliter utar, nisi per te, & in te,
ubique tamquam absolutissimæ Origini o-
mnia adscribam, quæcunque per me operari
volueris.

Fructus & proposita.

Exorcista probè notabit traditam hanc
exorcizandi potestatem in proximum

non esse exercendam, nec esse concessam, nisi Sacerdotibus, & quidem illis, qui prius ab Episcopo habuerint potestatem. Grates tamen referat Deo, quod tantâ auctoritate Ecclesiam suam decoraverit, qua tam horrendum inimicum debellare & confundere possit. Nec intermittat *integer vita scelerisque purus* ubique apparere, & re ipsa talis esse, qualem Diaboli merito formident, nempe humilis & devotus, ad quod optimè congruent Orationes, vigiliae & in specie ardens erga Deum amor, quod paternè monuit S. Antonius Discipulos suos admonens: *Mibi*

S. Athanasius in vita. *credite, pertimescit Satanas piorum vigiliis, orationes, maximè verò ardentem amorem in Christum Dominum, cujus unico sanctissima crucis signo debilitatus aufugit.* Emenda igitur vitam tuam, & priusquam accedas ad hunc Ordinem, præpara animam tuam jejunio & oratione, nec obliviscaris sacrae confessionis & communionis. Et si hunc Ordinem exercere necesse fuerit, totam tuam fiduciam in Deo colloca, & ingenue fatere, te ex te nihil posse, nec quidquam aggredi vel le, sed solùm & unicè per gratiam Dei, qua adminiculante potentes potenter supprimere possumus. Nec esto scabiosus in exigendo salario, sed exhibe hanc charitatem absque omni proventu mundano, solò & unico amore inductus.